

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Amor Deiparæ Virginis Mariæ; Petri Antonii Spinelli
Neapol. Societ. Iesv**

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1620

Miracula in ijs, qui coronam recitaba[n]t, Deiparæ pauore exhibita, num.
13.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60948](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60948)

Illud silentio minimè prætereundum, *Corona ad annorum Dei-para memoriam instituta.*
 numerum sexaginta trium salutationum Angelicarum, quibus corona communiter constat in honorem annorum, quibus Deipara in terra vixit, vulgò referri: quoniam verò eam ultra septuaginta annos inter mortales fuisse superstitem ex multorum sententia cap. 6. diximus, ideo nonnulli adiecta alia decade, *septuaginta trium* salutationum Angelicarum Coronam sibi conficiunt. Cæterum præter ea, quæ cap. 35. in S. Bernardino de hac Corona commemorauimus, complura miracula, & beneficia ob recitatam Coronam à Virgine collata referuntur in *Chron. lib. i. cap. 36. & 37.* eorum aliquot hic libet afferre.

MIRACVLA IN IIS, QUI CORONAM RECITABANT, DEIPARA FAVORE PERAGI.

I.
QUIDAM ex Ordine Minorum institutum illud atctè tenebat, ut *Coronam recitans*
 singulis Coronam diebus prius, quàm *quidam*
 obi aliquid sumeret, recitaret: cum verò *Frater ex Ordine Minorum*
 aliquando pransurus, vna cum alijs in triclinio discumberet, intermissæ cõsuetudinis recordatus, impetrata à Superiori *ri ve-*

ri venia; in Ecclesiam se continuo recepit: vbi cum diutius subsisteret, vt coronam de more recitaret, iussus est à Superiore alius, eum vocare, qui offendit eum piè orantem, viditq; Deiparam duobus Angelis comitatam, qui rosas sanè pulcherrimas oratis ab ore colligebat, easq; in capite suæ Reginae reponebant, quotiescunq; verò inter recitandū augustissimum Iesu nomen repererat, non ipse tantum, sed etiam Angeli, ac beatissima Virgo caput reuertenter inclinabant: absoluta tandem Corona visio confestim abscessit; ea q; re euulgata, reliqui maiori diligentia coronam recitare instituerunt.

III

II.

Coronam recitans quidam quilibet ac rosas ab Angelo coronari visus Aloysius Albanensis ex ordine Minorum de Observantia Nouitius à Gabriele Anconitano Monasterij Guardianò singularis coronam diebus antequàm quicquam ederet, recitare iussus, cum eius ante prandium de more recitandæ per occupationes ab obedientia sibi impostas obliuione aliquando corripere, grauius increpitus est à Superiore; qui etià eum à mensa, in qua tunc discumbebat surgere, eamque ex templo recitare iussit. Tunc Nouitius in Ecclesià sese corulit, flexisque ante aram maximam genibus, dum Coronam persolueret, visus est nõ ab alijs modo, qui ad eum obseruandum à Su-

à Superiore missi sunt, sed ab ipso etiam Superiori habere suo capiti imminētem Angelum, qui in aureum filum rosas decem, & aureum irem liliū inferebat: mox etiam absoluta Corona visus est idem Angelus ex rosas, ac lilijs corollam nectere, Nouitij capiti imponere, statimq; abscedere. Atque ad eius miraculi monumentum ex eo loco, vbi Nouitius orabat, per diu afflatus est odor Rosarū, ac liliorum sanè suauissimus. Nouitius verò multis fauoribus à Deipara cumlatus, ad mortem vsq; in sua pietate perseuerauit.

14. Frater Iacobus de Coronis, Deiparę, cuius admodum studiosus erat, multas quotidie coronas recitare atque offerre, aliosq; omnes, quibuscum agebat, etiam Episcopos, & Cardinales ad coronam recitandam hortari cōsueuerat, vt vel ex eo adeptus sit cognomen de Coronis, post spiritum prophetiæ, quo claruit, & miraculorum virtutem sibi à Deo, Deiparęque deprecatione concessam, in coronæ recitandæ pietate persistens, effera iam ætate, perceptis Ecclesiæ sacramentis in Burgo sancti Sepulchri demortuus est: cumque ad exequias (quæ eius erat sanctitatis opinio) vniuersus planè populus accurrisset, quidam in oratione

III.

Corona B.

Virg. pie-

tate addi-

ctus qui-

dam in ca-

lum post

obitum

ferri vi-

sus est.

tione vidit in spiritu, eius animam è monasterio prodeuntem, deducuntibus Angelis in sublime ferri, cœlique beatissima regna conscendere.

IV.

*Corona
sertum re-
citās qui-
dam coro-
nam au-
ream, ac
fiores Dei
para offer-
re visus.*

B. Bernardinus à Feltrè pro suggestu publicè dicere solebat Fratrem quendam Veronę in Oratorio Porcarie ex prouincia S. Antonij, cum ob Coronam Deiparę recitandam post aram, remotis arbitraris secessisset, deprehensum tamen in ea deuotione ab altero fuisse; qui quidem obseruauit, quoties is inter recitandam coronam, Aue Maria pronunciarer, Angelos, qui coram Virgine astabant, auream, quam manu tenebant coronam, in Reginæ nostræ caput imponere, mox de capite deponere, & ad singulas salutationes Angelicas rursus apponere, alios verò Angelos ad singulas salutationes Angelicas eidem Deiparæ rosam aut liliolum offerre.

V.

*Coronã
sertum su-
per caput
gestans F.
Antonius
de Robes
non ma-
descit.*

Narrabat idem B. Bernardinus in eadem Prouincia, F. Antonium de Robes, Deiparæ pietati addictissimum, cum urbem Vicentiam abiret aliquando, repentina quidem, ac assidua pluuia fuisse deprehensum: cumque nullum quo se reciperet, inueniret locum, vt se à pluuia defenderet, arreptam è globulis coronã in capite ponens suo: O Angelorum, inquit,

quit, Regina in necessitatibus amicum patrocinia dignoscatur: orate, ut recorderis Clientis tui. Res dictu mirabilis, ijs vix prolatis verbis, ad urbem usque progressus est, ne leui quidē pluiæ gutta respersus: eius verò socius, qui Eques iter peruerterat ad pluiam declinandam, alijq; tanta obstupefacti miraculo, gratias Deiparæ egerunt, quæ sui studiosos semper tueretur, ac seruat.

Cum Matrōna nobilis illa quidē suos assuefecisset filios ad Coronam flexis genibus, iunctisq; manibus singulis diebus, primo quoq; mane antequam in ludum literarium abirent, Deiparæ recitandam: accidit quodam die, ut dum iret in Gymnasium quidam ex ijs, è ponte in subiectum caderet flumen: recognita mater non iam ad fluminis aquam sed ad Deiparæ opem statim accurrit, eiq; filiorum salutem impensè commendauit, ac salutatione Angelica recitata, præceps concedit ad fluuium: illic reperit multos; qui filium ex aquarum fundo extrahere moliebantur. Verum vix ea peruenerat ad pontem, cum filius aquas supernatans existit, matrem appellat in columis: tunc omnes extrahunt puerum & periculo eripiunt, ad matrem adducunt: ea lætabunda Deiparæ acceptum

re-

VI.

Coronam
B. Virginis
recitare
assuetus
puer in
flumen
postea la-
psus ab ea
liberatur.

*Chron.
Ord. Min.*

retulit filium, qui insuper affirmavit se-
se ab ea Domina ante cuius Imaginem
quotidie primo mane coronam recitare
solebat, à præsentis discrimine libera-
tum. Ex quo multi ad coronæ pietatem
suscepiendam sunt excitati. Hæc omnia
ex capit. 36. & 37. 3. parte Chronic. sancti
Francisci.

VII.

COROLLA, IN QUATER
*Oratio Dominica, & duodecies Salu-
tatio Angelicæ re-
petitur.*

*De Corol-15
B. Virg.*

SEPTIMÒ, Corolla Virginis, seu par-
uula Corona ob memoriam duo-
decim Virginis priuilegiorum, duode-
cim constat salutationibus Angelicis, ter
repetita Oratione Dominica in hono-
rem trium diuinarum personarū, à qui-
bus Virgo sanctissima præ cæteris dona-
ta est duodecim illis priuilegijs: quæ per
duodecim stellas, quibus redimitur ca-
put mulieris amictæ sole, Apocal. 12. sig-
nificantur: quæ etiam intelligi possunt
in duodecim panibus, qui reponebantur
in mensa propositionis: sic enim Ber-
nardus sermone 4. super Saluæ Regina:
Et mensa, inquit, propositionis duodecim

Apoc. 12.

Exod. 25.

Bernard.

panium